

més o menys importància, segons els casos. Ja s tracta de bufades de calor, brots congestius al cap, durant els quals la cara s torna roja, els ulls se torven i les orelles tinten, mentres la dòna creu que s'ofega; a vegades raras, altres tant seguits que cada cinc minuts se repeteixen; bruscos, puix duren alguns segons i tot lo més dos o tres minuts; i en ocasions tant forts que arriben a despertar a les malaltes. Ja s tracta d'altres phenomens congestius a l'arbre respiratori, en forma de laryngiti, tracheiti, bronchiti, congestions pulmonars, o en el fetge, els ronyons i la bufeta; i fins hemorragies, com epistaxi, hemoptysi i hematemesi. Ja s nota flaqueza en la visió, zumbits a les orelles i modificacions de la veu. Ja ls pits se tornen flonjos i caiguts, o bé la malalta s'afloqueix o sovint s'engreixa i fins arriba a una adiposi marcada. Ja s'exageren els desitjos sexuals i am més freqüència disminueixen i aboleixen. Ja perden la memòria, sobre tot pera coses recents: parlen i s'obliden del thema de la conversa, van a buscar quelcom i no s recorden de lo que busquen. Ja, en fi, son caracter sofreix cambis fortissims: se tornen a voltes impacients, inquietes, dolentes; un acusat neurosisme s desplega en elles; se posen tristes, malinconiques, i fan patir a quins les rodegen. Tenen cephalalgia, insomnis, asthenia neuro-muscular, rachialgia, dyspepsia, asthenia psychica, i fins pesadeses que les torturen durant la nit i agoten llurs energies.

En certs casos la bogeria esclata. En aquesta mateixa revista (1) hem publicat els informes den Rayneau, Régis i altres sobre aquest punt. Segons en Régis, els trastorns mentats se presenten sempre baix el typo de confusió mental, acompayada, quan la causa productora, per dir-ho així, és una ovariectomia, de phenomens somatics, particularment vaso-motors. En Mutin hi suposa la forma malinconica en totes les operacions que s practiquen en el cercle genital de la dòna, i en Rayneau, per sa part, els hi nega tota forma determinada.

Siga com vulga, lo positiu és que s'han de tenir en compte. Bé és cert que quasi tots els autors citats estan d'acord en no concedir a les ovariectomies més que un paper molt secundari en l'etiologia de les psychosis; i en cambi alguns afirmen, com en Picqué, que les operacions en que més solen presentar-se dits trastorns són les més senzilles (prolapsus, esquinsos del periné, etc.). Bé és cert que, segons diuen, la predisposició o, millor, les condicions hereditaries són les que més favoreixen la presentació

(1) Vegi-s els numeros 1 i 3-4.